

Sygn. akt II Ca 725/13 Sygn. akt II Ca 725/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Jerzy Dydo

Protokolant: Alicja Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. M.**

przeciwko **J. J.**

o zapłatę **kwoty 1585,22 zł**

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 24 czerwca 2013 r., sygn. akt I C 639/13

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 725/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem oddalono powództwo o zapłatę 1585,22 zł, opierając rozstrzygnięcie o następujące ustalenia i oceny: - decyzją z dnia 4 kwietnia 2012 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego orzekł o solidarnej odpowiedzialności powoda jako osoby trzeciej za zaległości podatkowe (...) w W., zobowiązując do zapłaty łącznej kwoty 4747,18 zł, przy czym powód zapłacił 4971,30 zł; - decyzją z dnia 20 marca 2012 r. Naczelnik US orzekł o solidarnej odpowiedzialności pozwanego z tego samego tytułu, jednak decyzją z dnia 28 czerwca 2012 r. Dyrektor Izby Skarbowej uchylił tę decyzję i umorzył postępowanie w sprawie.

W ocenie sądu oznaczało to, że w obrocie prawnym nie istnieje decyzja stwierdzająca odpowiedzialność podatkową pozwanego na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 116 Ordynacji podatkowej, dlatego nie można przyjmować, że jest on solidarnie zobowiązany z podmiotem, w którym pełnił funkcję członka zarządu, ponieważ taka decyzja ma charakter konstytutywny.

W konsekwencji brak decyzji oznacza brak odpowiedzialności solidarnej pozwanego, co wyklucza stosowanie przepisu art. 376 kc, warunkiem zastosowania którego jest właśnie istnienie solidarnej odpowiedzialności.

W apelacji powód zarzucił naruszenie prawa materialnego, a to przepisu art. 376 § 1 kc, przez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że spełnienie świadczenia przez jednego ze współdłużników solidarnych wyłącza możliwość dochodzenia przez niego roszczenia zwrotnego w sytuacji, gdy przeciwko innemu współdłużnikowi nie wydano decyzji przenoszącej odpowiedzialność za zobowiązania.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa lub jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja nie podlega uwzględnieniu.

Przyjmując ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji za swoje, Sąd Okręgowy nie podziela jednak oceny prawnej tego stanu faktycznego oraz wyciągniętych z tej oceny wniosków, kierując się następującymi względami:

-o ile dla samego powstania odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania pierwotnego dłużnika konieczne jest wydanie konstytutywnej decyzji przenoszącej na te osoby ową odpowiedzialność, o tyle solidarny charakter tej odpowiedzialności wynika z ustawy / art. 116a § 1 o.p./; po wydaniu prawomocnych decyzji przenoszących na członków zarządu odpowiedzialność za zaległości podatkowe, organ podatkowy może zatem postąpić stosownie do dyspozycji art. 366 § 1 kc, żądając zaspokojenia wierzytelności; jednak nawet zaspokojenie wierzyciela podatkowego przez któregokolwiek z dłużników wywołuje skutek w postaci zwolnienia pozostałych dłużników oraz rodzi – na mocy art. 376 kc – po stronie tego dłużnika, który spłacił dług, prawo regresu wobec pozostałych dłużników;

jeżeli zatem bezspornym było, że wierzytelność organu podatkowego została zaspokojona w istocie z majątków dwóch członków zarządu, a to powoda i W. D. – będących – obok pozostałych członków zarządu, w tym pozwanego – także dłużnikami solidarnymi, powodowi, jako dłużnikowi solidarnemu, który spełnił część świadczenia, przysługiwało roszczenie regresowe do pozostałych współdłużników – członków zarządu;

-stosownie do art. 376 § 1 i 2 kc, o tym, czy i w jakich częściach dłużnik solidarny, który spełnił świadczenie, może żądać zwrotu od współdłużników, rozstrzyga treść istniejącego między nimi stosunku prawnego, a jeżeli z jego treści nie wynika nic innego, dłużnik, który świadczenie spełnił, może żądać zwrotu w częściach równych;

-skoro zatem powód oraz W. D. zapłacili na rzecz organu podatkowego łącznie 8275,60 zł, to w częściach równych na każdego z czterech członków zarządu przypadało po 2068,90 zł, a zatem, jeśli powód zapłacił 4971,30, to nadpłata z jego strony wyniosła 2902,40 zł, dlatego też co do zasady powodowi wobec pozwanego przysługiwałoby roszczenie odnośnie kwoty 1451,20 zł, wynikłej z podzielenia kwoty 2902,40 zł na dwie równe części; - sąd pierwszej instancji pominął jednak dalsze istotne okoliczności niniejszej sprawy, mające zasadnicze znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia o dochodzonym żądaniu; należy bowiem zauważyć, że odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których **termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członków zarządu** oraz zaległości z art. 52 o.p., powstałe w czasie pełnienia obowiązków członków zarządu / art. 116 § 1 w zw. z art. 116a o.p./; z kolei termin płatności podatku od towarów i usług za drugi kwartał 2010 r. przypadał do 25 dnia miesiąca następującego po tym kwartale, czyli do dnia **25 lipca 2010 r.** / art. 103 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług /; - tymczasem w dniu **15 czerwca 2010 r.** pozwany złożył rezygnację z funkcji członka zarządu (...), które to pismo w dniu **16 czerwca 2010 r.** wpłynęło do sekretariatu klubu; rezygnacja następuje poprzez złożenie oświadczenia woli i jest skuteczna – zgodnie z art. 61 i 746 § 2 kc w zw. z art. 202 § 5 ksh – w chwili zakomunikowania go osobie prawnej, co w niniejszej sprawie zostało uczynione; jest to jednostronna czynność prawna, jej skuteczność nie zależy od jej przyjęcia przez osobę prawną ani od istnienia i podania ważnych powodów, dlatego też następuje ona ze skutkiem ex nunc; skuteczność rezygnacji nie zależy też od wykreślenia członka zarządu z rejestru, ponieważ wpisy w tym zakresie mają bowiem charakter wyłącznie deklaratoryjny;

- dlatego też pozwany – **wobec skutecznego złożenia rezygnacji z funkcji członka zarządu (...) z dniem 16 czerwca 2010 r.** - nie może ponosić odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe stowarzyszenia obejmujące II kwartał 2010 r.

Z tych przyczyn apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw została oddalona / art. 385 kpc/.